

ผลของการเติมแซนแทนกันและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสต่อคุณสมบัติ ของบราวนี่ปลอดกลูเตน

The Effect of Xanthan Gum and Carboxymethyl Cellulose Addition on the Properties of Gluten-Free Brownies

สินี หนองเต่าดำ และ จาตุพจน์ คำแน่น

Sinee Nongtaodum and Jatupat Cumnan

ภาควิชาเทคโนโลยีอาหาร คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร

Department of Food Technology, Faculty of Engineering and Industrial Technology,

Silpakorn University

Received : 20 May 2022

Revised : 2 August 2022

Accepted : 4 September 2022

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการเติมแซนแทนกันและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสต่อคุณสมบัติของบราวนี่ปลอดกลูเตน อัตราส่วนของการเติมแซนแทนกันและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลส ได้แก่ 0:1, 0.25:0.75, 0.5:0.5, 0.75:0.25 และ 1:0 (ร้อยละของน้ำหนักแป้ง) จากการศึกษาพบว่า การเติมแซนแทนกันและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสอัตราส่วนต่าง ๆ ทำให้แบทเทอร์บราวนี่ปลอดกลูเตนมีค่าความหนืดเพิ่มขึ้นขณะที่ค่าความหนาแน่นลดลง ปริมาณความชื้นของบราวนี่ปลอดกลูเตนที่เติมแซนแทนกันและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสอัตราส่วนต่าง ๆ มีค่าสูงกว่าบราวนี่ปลอดกลูเตนที่ไม่เติม (ตัวอย่างควบคุม 2) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ค่าวอเตอร์แอกทิวิตี (a_w) ของบราวนี่แป้งสาลี (ตัวอย่างควบคุม 1) บราวนี่ปลอดกลูเตนที่ไม่เติม (ตัวอย่างควบคุม 2) และเติมแซนแทนกันและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสอัตราส่วนต่าง ๆ มีค่าอยู่ในช่วง 0.7414-0.7579 ปริมาตรจำเพาะและความสูงของบราวนี่ปลอดกลูเตนที่เติมแซนแทนกันและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสอัตราส่วน 0.75:0.25 และ 0.50:0.50 (ร้อยละของน้ำหนักแป้ง) มีค่าไม่แตกต่างจากบราวนี่แป้งสาลี (ตัวอย่างควบคุม 1) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) ในทางกลับกัน น้ำหนักที่สูญเสียหลังการอบของบราวนี่ปลอดกลูเตนที่เติมแซนแทนกันและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสอัตราส่วนต่าง ๆ มีค่าลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) เมื่อเทียบกับบราวนี่ปลอดกลูเตนที่ไม่เติม (ตัวอย่างควบคุม 2) ค่าความสว่าง (L^*) ส่วนเปลือกและส่วนเนื้อของบราวนี่ปลอดกลูเตนที่ไม่เติม (ตัวอย่างควบคุม 2) และเติมแซนแทนกันและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสอัตราส่วนต่าง ๆ มีค่าอยู่ในช่วง 37.15-41.16 และ 30.17-32.41 ตามลำดับ ค่าความแน่นเนื้อของบราวนี่ปลอดกลูเตนที่เติมแซนแทนกันและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสอัตราส่วน 0.50:0.50 และ 0.25:0.75 (ร้อยละของน้ำหนักแป้ง) มีค่าไม่แตกต่างจากบราวนี่แป้งสาลี (ตัวอย่างควบคุม 1) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) จากงานวิจัยนี้แสดงให้เห็นถึงความเป็นไปได้ในการใช้แซนแทนกันและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสในการปรับปรุงสมบัติของบราวนี่ปลอดกลูเตนให้มีความใกล้เคียงกับบราวนี่สูตรปกติที่ใช้แป้งสาลีได้

คำสำคัญ : บราวนี่ ; แซนแทนกัน ; คาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลส ; ปลอดกลูเตน ; เนื้อสัมผัส

Abstract

The objective of this research was to study the effect of xanthan gum (XG) and carboxymethyl cellulose (CMC) addition on the properties of gluten-free brownies. XG and CMC were added at ratios of 0:1, 0.25:0.75, 0.5:0.5, 0.75:0.25 and 1:0 (% flour weight basis). The study was found that adding different ratios of XG and CMC to gluten-free brownies brought about increased batter consistency while batter density decreased. Moisture content of gluten-free brownies with different ratios of XG and CMC addition were significantly higher ($p \leq 0.05$) than that of gluten-free brownie without XG and CMC addition (Control 2). Water activity (a_w) values of wheat brownie (Control 1), gluten-free brownies without XG and CMC addition (Control 2) and with different ratios of XG and CMC addition were in range of 0.7414-0.7579. Specific volume and height of gluten-free brownies with XG and CMC addition at ratios of 0.75:0.25 and 0.50:0.50 (% flour weight basis) were not significantly different ($p > 0.05$) from those of wheat brownie (Control 1). In contrast, weight loss after baking of gluten-free brownies with different ratios of XG and CMC addition were significantly lower ($p \leq 0.05$) than that of gluten-free brownie without XG and CMC addition (Control 2). Crust and crumb lightness (L^*) of gluten-free brownies without XG and CMC addition (Control 2) and with different ratios of XG and CMC addition were in range of 31.15-41.16 and 30.17-32.41, respectively. Firmness values of gluten-free brownies with XG and CMC addition at ratios of 0.75:0.25 and 0.50:0.50 (% flour weight basis) were not significantly different ($p > 0.05$) from that of wheat brownie (Control 1). This research indicated the possible use of XG and CMC for improving the properties of gluten-free brownies similar to the normal one with wheat flour.

Keywords : brownies ; xanthan gum ; carboxymethyl cellulose ; gluten-free ; texture

บทนำ

ผลิตภัณฑ์ขนมอบที่ได้รับความนิยมรับประทานกันเป็นอาหารว่างในปัจจุบัน ได้แก่ ขนมปัง เค้ก คุกกี้ บิสกิต พาย และบราวนี่ เป็นต้น โดยผลิตภัณฑ์ขนมอบส่วนใหญ่รวมถึงบราวนี่จะใช้แป้งสาลีเป็นส่วนผสมหลัก ในแป้งสาลีมีโปรตีนกลูเตน ซึ่งเกิดจากการรวมตัวของโปรตีนกลูเตนิน (Glutenin) และไกลอะดิน (Gliadin) กลูเตนจะมีความเหนียวและยืดหยุ่นเป็นตัวการสำคัญที่ทำให้ขนมอบขึ้นฟู แต่เนื่องด้วยกลูเตนเป็นสารก่อภูมิแพ้ โดยมีผู้บริโภคบางกลุ่มที่เป็นโรคแพ้กลูเตน (Coeliac disease) เมื่อได้รับกลูเตนเข้าไปจะก่อให้เกิดอาการแพ้ ได้แก่ ปวดท้อง ท้องเสีย อาเจียนและส่งผลให้เนื้อเยื่อวิลโลในลำไส้เล็ก โดนทำลายในที่สุด ในปัจจุบันพบผู้ที่แพ้กลูเตนคิดเป็นร้อยละ 1.4 ของประชากรในโลกและคาดว่าจะมีเพิ่มมากขึ้นในอนาคต (Dias *et al.*, 2021) โดยในหลายปีที่ผ่านมาได้มีการวิจัยที่ได้ใช้แป้งหรือสตาร์ชปลอดกลูเตน (ข้าวเจ้า ข้าวโพด มันสำปะหลัง และมันฝรั่ง เป็นต้น) มาใช้ทดแทนแป้งสาลีในผลิตภัณฑ์ขนมอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งขนมปังและเค้กจำนวนมาก ซึ่งผลิตภัณฑ์ขนมอบปลอดกลูเตนจะให้ลักษณะปรากฏ เนื้อสัมผัสที่ไม่พึงประสงค์ และคุณค่าทางโภชนาการลดลง ดังนั้นได้มีการวิจัยที่นำไฮโดรคอลลอยด์ เช่น กวักัม เพกติน คาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลส คาราจีแนน อัลจินต แซนแทนกัม และโลคัสปีนกันัม เป็นต้น มาเติมลงในผลิตภัณฑ์ขนมอบปลอดกลูเตนเพื่อใช้เป็นสารทดแทนกลูเตน (Gluten substitutes) ในการปรับปรุงคุณภาพของผลิตภัณฑ์ขนมอบปลอดกลูเตน (Lazaridou *et al.*, 2007; Sciarini *et al.*, 2010; Preichardt *et al.*, 2011)

แซนแทนกัมเป็นโพลีแซคคาไรด์ ละลายได้ในน้ำร้อนและน้ำเย็น มีคุณสมบัติช่วยเพิ่มความหนืด ความคงตัวในอาหาร และยังใช้เป็นสารทดแทนไขมันในผลิตภัณฑ์ขนมอบ ส่วนคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสเป็นอนุพันธ์ของเซลลูโลส ละลายได้ดีในน้ำเย็น มีคุณสมบัติช่วยเพิ่มความหนืดและความคงตัวในอาหาร ช่วยรักษาความชื้นในผลิตภัณฑ์ขนมอบ เพิ่มเนื้อหรือความรู้สึกเมื่อมีอาหารอยู่ในปาก (Mouth feel) และสามารถควบคุมการตกผลึกของน้ำแข็งและน้ำตาลในอาหาร (Kohajdová & Karovičová, 2009) สำหรับงานวิจัยที่ได้ใช้แซนแทนกัมและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสในผลิตภัณฑ์ขนมอบปลอดกลูเตน เช่น Preichardt *et al.* (2011) รายงานว่า เค้กปลอดกลูเตนจากแป้งข้าวเจ้าและข้าวโพดที่เติมแซนแทนกัมร้อยละ 0.3 และ 0.4 ของน้ำหนักแป้ง จะมีลักษณะทางกายภาพ เคมี และประสาทสัมผัสคล้ายคลึงกับเค้กที่ทำจากแป้งสาลี Lazaridou *et al.* (2007) รายงานว่า ขนมปังปลอดกลูเตนจากแป้งข้าวเจ้าและสตาร์ชข้าวโพดที่เติมคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสร้อยละ 1 ของน้ำหนักแป้ง จะมีปริมาณ จำนวนเซลล์ (รูพรุน) และความยืดหยุ่นของขนมปังปลอดกลูเตนเพิ่มขึ้น และ Sciarini *et al.* (2010) รายงานว่า ขนมปังปลอดกลูเตนจากแป้งข้าวเจ้า ข้าวโพดและถั่วเหลืองที่เติมแซนแทนกัมและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสร้อยละ 0.5 ของน้ำหนักแป้ง จะเพิ่มปริมาณ เพิ่มขนาดของเซลล์ (รูพรุน) และปรับปรุงเนื้อสัมผัส เป็นต้น

ในปัจจุบันนี้ยังมีงานวิจัยจำนวนมากที่ได้ให้ความสนใจกับผลิตภัณฑ์บราวนี่ปลอดกลูเตน ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงได้เลือกใช้แป้งข้าวเจ้ามาทดแทนแป้งสาลีในผลิตภัณฑ์บราวนี่ปลอดกลูเตน โดยแป้งข้าวเจ้าจะมีคุณสมบัติปลอดกลูเตนรสชาตินุ่ม ไม่มีสี มีปริมาณโซเดียมต่ำ มีคาร์โบไฮเดรตที่ย่อยง่าย และมีสารก่อภูมิแพ้ต่ำ (Marco & Rosell, 2008) แต่การใช้แป้งปลอดกลูเตนจะส่งผลให้ผลิตภัณฑ์บราวนี่ด้อยคุณภาพลงกว่าที่ใช้แป้งที่มีกลูเตน ทั้งนี้จึงได้ทำการศึกษาผลของการใช้สารไฮโดรคอลลอยด์ชนิดแซนแทนกัมและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสที่อัตราส่วนต่าง ๆ ต่อคุณสมบัติของบราวนี่ปลอดกลูเตนจากแป้งข้าวเจ้า

วิธีดำเนินการวิจัย

1. วัตถุดิบ

วัตถุดิบ ได้แก่ แป้งสาลี (แป้งอเนกประสงค์ตราว่าว) แป้งข้าวเจ้า (ตราช้างสามเศียร) ผงโกโก้ (ตราทิวลิป) น้ำตาลทราย (ตรามิตรผล) เกลือป่น (ตราปรุงทิพย์) เนยชนิดเค็ม (ตราอลาวี) ไข่ไก่เบอร์ 2 (ตราเคซีเอฟ) ผงฟูดับเบิลแอดตั้ง (ตราเบสท์ฟู๊ด) เกลือป่น (ตราปรุงทิพย์) กลิ่นวนิลา (ตรา เบสท์ โอเดออร์) ไฮโดรคอลลอยด์ ได้แก่ แซนแทนกัมและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลส (บริษัทรวมเคมี 1986 จำกัด)

2. อัตราส่วนการเติมแซนแทนกัมและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสในบราวนี่ปลอดกลูเตน

ทำการเติมแซนแทนกัมและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสในบราวนี่ปลอดกลูเตนที่อัตราส่วนต่าง ๆ ดัง Table 1

Table 1 Addition of xanthan gum and carboxymethyl cellulose at different ratios in gluten-free brownies.

Sample	Xanthan gum (% flour weight basis)	Carboxymethyl cellulose (% flour weight basis)
WF (Control 1)	-	-
RF (Control 2)	-	-
RF+XG:CMC (1:0)	1	-
RF+XG:CMC (0:1)	-	1
RF+XG:CMC (0.75:0.25)	0.75	0.25
RF+XG:CMC (0.50:0.50)	0.50	0.50
RF+XG:CMC (0.25:0.75)	0.25	0.75

WF, wheat flour; RF, rice flour; XG, xanthan gum and CMC, carboxymethyl cellulose.

3. ขั้นตอนการผลิตบราวนี่

นำส่วนผสมแห้ง ได้แก่ แป้ง ผงฟู โกโก้ และไฮโดรคอลลอยด์ (แซนแทนกัมและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลส) ดัง Table 1 มาร่อนให้เข้ากันด้วยตะแกรงร่อนจำนวน 2 ครั้ง และพักไว้ แล้วตีผสมไข่ไก่ น้ำตาลทราย และเกลือป่นเข้าด้วยกันด้วยเครื่องปั่นผสม (KitchenAid, Model 5K5SS, USA) ที่ความเร็วระดับ 6 เป็นระยะเวลา 4 นาที ปรับความเร็วเป็นระดับ 4 แล้วเติมเนยชนิดเค็มลงไป ตีผสมต่อเป็นระยะเวลา 3 นาที ค่อย ๆ เติมส่วนผสมที่ผ่านการร่อนแล้ว ตีผสมต่อที่ความเร็วระดับ 3 เป็นระยะเวลา 3 นาที นำแบทเทอร์เทลงใส่ถาด แล้วนำถาดเข้าเตาอบที่อุณหภูมิ 175±2 องศาเซลเซียส เป็นระยะเวลา 25 นาที พักบราวนี่ให้เย็นในถาดนาน 30 นาที แล้วทำการปิดพลาสติกบนถาด เก็บไว้ที่อุณหภูมิห้อง (28±2 องศาเซลเซียส) เป็นระยะเวลา 24 ชั่วโมง ก่อนนำไปวิเคราะห์คุณสมบัติ

4. การวิเคราะห์คุณสมบัติของบราวนี่ปลอดกลูเตน

4.1 ศึกษาคุณสมบัติของแบทเทอร์บราวนี่ (Batter) โดยวิเคราะห์ ดังนี้

1) ความเหนียว (Consistency) วัดค่าความเหนียวของแบทเทอร์บราวนี่ด้วยเครื่องวัดความเหนียวแบบราง (Bostwick Consistometer, Endecotts, England) ที่อุณหภูมิ 25±2 องศาเซลเซียส โดยใช้แบทเทอร์บราวนี่น้ำหนัก 70±2 กรัม ใส่ลงในบีกเกอร์ แล้วเทแบทเทอร์บราวนี่ลงในเครื่องวัดความเหนียวแบบราง และบันทึกค่าระยะทางที่แบทเทอร์บราวนี่ไหล (เซนติเมตร) ที่เวลา 120 วินาที

2) ความหนาแน่น วัดค่าความหนาแน่นของแบทเทอร์บราวนี่ (AACC, 2000) โดยเทแบทเทอร์บราวนี่ในกระบอกตวงขนาด 100 มิลลิลิตร ใส่ให้ถึงขีดปริมาตร 100 มิลลิลิตร จากนั้นชั่งน้ำหนักของแบทเทอร์บราวนี่ (กรัม) และบันทึกน้ำหนักโดยความหนาแน่นของแบทเทอร์บราวนี่ (กรัมต่อมิลลิลิตร) เท่ากับน้ำหนักของแบทเทอร์บราวนี่ (กรัม)/ ปริมาตรของแบทเทอร์บราวนี่ (มิลลิลิตร)

4.2 ศึกษาคุณสมบัติของบราวนี่โดยวิเคราะห์ ดังนี้

1) ความสูง วัดค่าความสูงขึ้นบราวนี่ด้วยดิจิตอลเวอร์เนีย (Digital vernier caliper; Mitutoyo, Tokyo, Japan)
 2) ปริมาตรจำเพาะ วัดปริมาตรจำเพาะของบราวนี่โดยการแทนที่น้ำ ตามวิธี AACC (2000)
 3) เนื้อสัมผัส ทำการตัดชิ้นตัวอย่างบราวนี่ให้มีขนาดเท่ากับ 1×1×1 นิ้ว แล้วนำไปวัดค่าเนื้อสัมผัส Texture Profile Analyzer (TPA) โดยเครื่อง Texture analyser (TAXT2i, Stable Micro Systems, Surrey, UK) ใช้หัววัด Cylindrical probe ขนาด 50 มิลลิเมตร (P/50) สภาวะของการวัด คือ Pre-test speed (1 mm/sec), Test speed (5 mm/sec), Post-test speed (10 mm/sec) และ Trigger-force (60% Strain) ดัดแปลงจาก Lu *et al.* (2010) บันทึกค่าความแน่นเนื้อ (Firmness) ความยืดหยุ่น (Springiness) ความสามารถเกาะรวมตัวกัน (Cohesiveness) ความเหนียวเป็นยางหรือกาว (Gumminess) และความทนต่อการเคี้ยว (Chewiness)

4) ค่าวอเตอร์แอกทิวิตี (a_w) นำตัวอย่างบราวนี่มาบดให้ละเอียด แล้วนำไปวัดค่า a_w ด้วยเครื่อง Water activity (Aqualab Series 4TE, Decagon Devices, Inc., Pullman, Washington, USA) ควบคุมอุณหภูมิการวัดที่ 25 องศาเซลเซียส

5) ร้อยละน้ำหนักที่สูญเสียหลังการอบ (%Weight Loss; %WL) ชั่งน้ำหนักของแบทเทอร์บราวนี่ก่อนอบ (W1) และน้ำหนักของบราวนี่หลังอบ (W2) (ทิ้งไว้ให้เย็น 30 นาทีก่อนชั่ง) นำมาคำนวณน้ำหนักที่สูญเสียหลังการอบดังสมการที่ 1

$$\%WL = [(W1-W2)/W1] \times 100 \quad (1)$$

6) ค่าสี วัดค่าสีของส่วนเปลือก (Crust) และส่วนเนื้อ (Crumb) บราวนี่ โดยใช้เครื่องวัดสี (Colorimeter, Genesys20, Thermo Scientific, USA) โดยค่า L^* (ความสว่าง) มีค่า 0 (สีดำ) ถึง 100 (สีขาว) ค่า a^* ($-a^*$ คือ สีเขียว; $+a^*$ คือ สีแดง) ค่า b^* ($-b^*$ คือ สีนํ้าเงิน; $+b^*$ คือ สีเหลือง) และคำนวณค่าความแตกต่างของสี (ΔE^*) ดังสมการที่ 2

$$\Delta E^* = [(\Delta L^*)^2 + (\Delta a^*)^2 + (\Delta b^*)^2]^{1/2} \quad (2)$$

7) ปริมาณความชื้น นำตัวอย่างบราวนี่มาบดให้ละเอียด แล้วนำไปวิเคราะห์หาปริมาณความชื้นโดยวิธีอบแห้งด้วยตู้อบลมร้อน (Hot-Air Oven, Binder, USA) ที่อุณหภูมิ 105±2 องศาเซลเซียส ตามวิธี AOAC (2000)

5. การวิเคราะห์ผลการทดลองทางสถิติ

วางแผนการทดลองแบบสุ่มอย่างสมบูรณ์ (Completely Randomized Design, CRD) ทำการทดลอง 3 ซ้ำ นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยวิธี Duncan's New Multiple Range Test ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS V. 10 statistical software package (SPSS (Thailand) Co., Ltd.)

ผลการวิจัย

ผลของการเติมแซนแทนแทนกัมและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสต่อคุณสมบัติของบราวนี่ปลอดกลูเตน

1. คุณสมบัติของเบทเทอร์บราวนี่

ค่าความหนืดจะแปรผกผันกับค่า Bostwick number (เซนติเมตร) โดยเบทเทอร์บราวนี่ที่ให้ค่าความหนืดสูง จะไหลได้ช้า ดังนั้นระยะทางของการไหลจะน้อย (ค่า Bostwick number ต่ำ) จาก Table 2 พบว่า ค่า Bostwick number ของเบทเทอร์บราวนี่ปลอดกลูเตนที่เติมแซนแทนแทนกัมและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสอัตราส่วนต่าง ๆ มีค่าอยู่ในช่วง 3.52-4.02 เซนติเมตร โดยมีค่าต่ำกว่า (ความหนืดสูงกว่า) เบทเทอร์บราวนี่ปลอดกลูเตนที่ไม่เติม (ตัวอย่างควบคุม 2 เท่ากับ 6.63 เซนติเมตร) และเบทเทอร์บราวนี่แป้งสาลี (ตัวอย่างควบคุม 1 เท่ากับ 4.30 เซนติเมตร) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) โดยการเติมแซนแทนแทนกัมร้อยละ 1 ของน้ำหนักแป้ง ส่งผลให้เบทเทอร์บราวนี่ปลอดกลูเตนมีค่า Bostwick number ต่ำสุด (ความหนืดสูงสุด) สำหรับค่าความหนาแน่นของเบทเทอร์บราวนี่ปลอดกลูเตนที่เติมแซนแทนแทนกัมและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสอัตราส่วนต่าง ๆ มีค่าอยู่ในช่วง 0.77-0.82 กรัมต่อมิลลิลิตร ซึ่งมีค่าต่ำกว่าเบทเทอร์บราวนี่ปลอดกลูเตนที่ไม่เติม (ตัวอย่างควบคุม 2 เท่ากับ 0.87 กรัมต่อมิลลิลิตร) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) โดยค่าความหนาแน่นของเบทเทอร์บราวนี่ปลอดกลูเตนที่เติมแซนแทนแทนกัมและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสอัตราส่วน 0.50:0.50 และ 0.25:0.75 (ร้อยละของน้ำหนักแป้ง) มีค่าไม่แตกต่างกับเบทเทอร์บราวนี่แป้งสาลี (ตัวอย่างควบคุม 1) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

Table 2 Consistency (Bostwick number) and density of brownie batters.

Sample	Bostwick number (cm)	Density (g/ml)
WF (Control 1)	4.30±0.26 ^b	0.79±0.01 ^c
RF (Control 2)	6.63±0.28 ^a	0.87±0.02 ^a
RF+XG:CMC (1:0)	3.52±0.13 ^e	0.77±0.02 ^d
RF+XG:CMC (0:1)	4.02±0.15 ^c	0.82±0.02 ^b
RF+XG:CMC (0.75:0.25)	3.63±0.18 ^e	0.82±0.01 ^b
RF+XG:CMC (0.50:0.50)	3.72±0.12 ^{de}	0.80±0.01 ^c
RF+XG:CMC (0.25:0.75)	3.90±0.09 ^{cd}	0.79±0.02 ^{cd}

Values with different superscripts within a column indicate significant differences ($p \leq 0.05$).

WF, wheat flour; RF, rice flour; XG, xanthan gum and CMC, carboxymethyl cellulose.

2. คุณสมบัติของบราวนี่

- ปริมาณความชื้น ค่า a_w และน้ำหนักที่สูญเสียหลังการอบของบราวนี่

จาก Table 3 พบว่า ปริมาณความชื้นของบราวนี่ปลอดกลูเตนที่เติมแซนแทนกันและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสอัตราส่วนต่าง ๆ มีปริมาณความชื้น (ร้อยละ 13.72-15.53) สูงกว่าบราวนี่ปลอดกลูเตนที่ไม่เติม (ตัวอย่างควบคุม 2 เท่ากับร้อยละ 12.01) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) ส่วนบราวนี่ปลอดกลูเตนที่เติมแซนแทนกันร้อยละ 1 ของน้ำหนักแป้ง จะมีปริมาณความชื้นสูงสุด (ร้อยละ 15.53) ส่วนค่า a_w ของบราวนี่แป้งสาลี (ตัวอย่างควบคุม 1) บราวนี่ปลอดกลูเตนทั้งที่ไม่เติม (ตัวอย่างควบคุม 2) และเติมแซนแทนกันและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสอัตราส่วนต่าง ๆ มีค่าอยู่ในช่วง 0.7414-0.7579 สำหรับน้ำหนักที่สูญเสียหลังการอบของบราวนี่ปลอดกลูเตนที่เติมแซนแทนกันและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสอัตราส่วนต่าง ๆ จะมีค่าอยู่ในช่วงร้อยละ 5.24-6.33 ซึ่งมีค่าต่ำกว่าบราวนี่ปลอดกลูเตนที่ไม่เติม (ตัวอย่างควบคุม 2 เท่ากับร้อยละ 7.13) และบราวนี่แป้งสาลี (ตัวอย่างควบคุม 1 เท่ากับร้อยละ 6.50) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) โดยบราวนี่ปลอดกลูเตนที่เติมแซนแทนกันร้อยละ 1 ของน้ำหนักแป้ง มีน้ำหนักที่สูญเสียหลังการอบต่ำที่สุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) โดยมีค่าเท่ากับร้อยละ 5.24

Table 3 Moisture content, water activity (a_w) and weight loss after baking of brownies.

Sample	Moisture content (%)	Water activity (a_w)	Weight loss after baking (%)
WF (Control 1)	14.18±1.19 ^b	0.7579±0.0083 ^a	6.50±0.05 ^b
RF (Control 2)	12.01±1.19 ^c	0.7435±0.0074 ^{bc}	7.13±0.12 ^a
RF+XG:CMC (1:0)	15.53±0.47 ^a	0.7414±0.0077 ^c	5.24±0.23 ^e
RF+XG:CMC (0:1)	13.72±0.48 ^b	0.7508±0.0031 ^b	6.26±0.05 ^c
RF+XG:CMC (0.75:0.25)	14.71±0.38 ^{ab}	0.7459±0.0052 ^{bc}	5.85±0.04 ^d
RF+XG:CMC (0.50:0.50)	14.18±0.99 ^b	0.7495±0.0046 ^b	5.98±0.08 ^d
RF+XG:CMC (0.25:0.75)	13.80±0.22 ^b	0.7503±0.0027 ^b	6.33±0.09 ^c

Values with different superscripts within a column indicate significant differences ($p \leq 0.05$).

WF, wheat flour; RF, rice flour; XG, xanthan gum and CMC, carboxymethyl cellulose.

- ปริมาตรจำเพาะและความสูงของบราวนี่

จาก Table 4 พบว่า ปริมาตรจำเพาะของบราวนี่ปลอดกลูเตนที่เติมแซนแทนกันและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสอัตราส่วนต่าง ๆ มีค่าสูงกว่าบราวนี่ปลอดกลูเตนที่ไม่เติม (ตัวอย่างควบคุม 2) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) และปริมาตรจำเพาะของบราวนี่แป้งสาลี (ตัวอย่างควบคุม 1) มีค่าไม่แตกต่างจากบราวนี่ปลอดกลูเตนที่เติมแซนแทนกันและ

คาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสอัตราส่วน 0.75:0.25 และ 0.50: 0.50 (ร้อยละของน้ำหนักรวแป้ง) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p>0.05$) ส่วนความสูงของบรวนี่ปลอดกลูเตนที่เติมแซนแทนกัมและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสอัตราส่วนต่าง ๆ มีค่าสูงกว่าบรวนี่ปลอดกลูเตนที่ไม่เติม (ตัวอย่างควบคุม 2) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\leq 0.05$) และความสูงของบรวนี่แป้งสาลี (ตัวอย่างควบคุม 1) มีค่าไม่แตกต่างจากบรวนี่ปลอดกลูเตนที่เติมแซนแทนกัมและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสอัตราส่วน 0.75:0.25 และ 0.50:0.50 (ร้อยละของน้ำหนักรวแป้ง) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p>0.05$) เช่นเดียวกันกับปริมาตรจำเพาะ

Table 4 Specific volume and height of brownies.

Sample	Specific volume (ml/g)	Height (mm)
WF (Control 1)	1.65±0.04 ^b	35.50±0.74 ^b
RF (Control 2)	1.56±0.02 ^d	32.63±0.81 ^d
RF+XG:CMC (1:0)	1.69±0.04 ^a	37.48±0.86 ^a
RF+XG:CMC (0:1)	1.60±0.03 ^c	34.43±0.72 ^c
RF+XG:CMC (0.75:0.25)	1.68±0.05 ^{ab}	36.04±0.65 ^b
RF+XG:CMC (0.50:0.50)	1.65±0.03 ^b	35.41±0.97 ^b
RF+XG:CMC (0.25:0.75)	1.60±0.04 ^c	34.52±0.88 ^c

Values with different superscripts within a column indicate significant differences ($p\leq 0.05$).

WF, wheat flour; RF, rice flour; XG, xanthan gum and CMC, carboxymethyl cellulose.

- ลักษณะปรากฏของบรวนี่

บรวนี่ปลอดกลูเตนที่เติมแซนแทนกัมและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสมีการขึ้นฟูที่สูงกว่าบรวนี่ปลอดกลูเตนที่ไม่เติม (ตัวอย่างควบคุม 2) โดยบรวนี่ปลอดกลูเตนที่ไม่เติมจะมีการขึ้นฟูต่ำและมีลักษณะเนื้อแห้งไม่เกาะตัวกัน สำหรับบรวนี่ปลอดกลูเตนที่เติมแซนแทนกัมร้อยละ 1 ของน้ำหนักรวแป้ง จะขึ้นฟูมากที่สุด (ค่าความสูงมากที่สุด) แต่มีลักษณะของเนื้อที่ไม่สม่ำเสมอ พบเซลล์ขนาดใหญ่ (รูพรุน) เป็นจำนวนมาก และมีลักษณะเนื้อที่นุ่มและฉ่ำ (ปริมาณความชื้นสูง) สำหรับบรวนี่ปลอดกลูเตนที่เติมคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสจะมีลักษณะของเนื้อที่สม่ำเสมอ เซลล์ขนาดเล็ก (รูพรุน) จำนวนมากและมีลักษณะเนื้อที่เกาะตัวกัน โดยบรวนี่ปลอดกลูเตนที่เติมคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสจะแสดงลักษณะเนื้อคล้ายกับบรวนี่แป้งสาลี (ตัวอย่างควบคุม 1) แต่จะขึ้นฟูที่ต่ำกว่า บรวนี่ปลอดกลูเตนที่เติมแซนแทนกัมและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสอัตราส่วน 0.75:0.25, 0.50:0.50 และ 0.25:0.75 (ร้อยละของน้ำหนักรวแป้ง) แสดงลักษณะของเนื้อที่มีเซลล์สม่ำเสมอ และมีการขึ้นฟูที่ดีขึ้น (Figure 1)

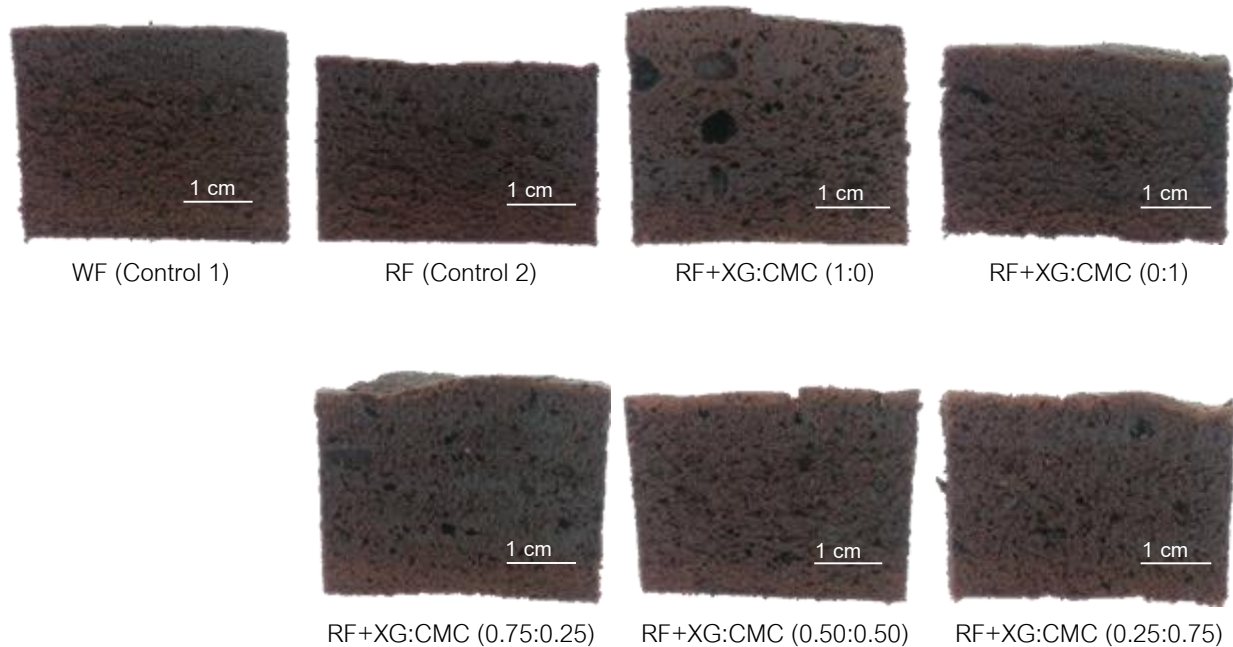

Figure 1 Cross section views of wheat brownie (Control 1), gluten-free brownie without XG and CMC (Control 2) and gluten-free brownies with different ratios of XG and CMC addition.

WF, wheat flour; RF, rice flour; XG, xanthan gum and CMC, carboxymethyl cellulose.

- ค่าสีของส่วนเปลือก และส่วนเนื้อบราวนี่

จาก Table 5 และ 6 พบว่า ค่าสี L^* ของส่วนเปลือกและส่วนเนื้อบราวนี่ปลอดดกลูเตนที่ไม่เติม (ตัวอย่างควบคุม 2) และเติมแซนแทนกันและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสอัตราส่วนต่าง ๆ มีค่าอยู่ในช่วง 37.15-41.16 และ 30.17-32.41 ตามลำดับ โดยบราวนี่ปลอดดกลูเตนที่เติมแซนแทนกันร้อยละ 1 ของน้ำหนักแป้ง จะมีค่าสี L^* ของส่วนเปลือกสูงที่สุด (41.16) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) สำหรับค่าสี a^* และ b^* ไม่พบความแตกต่าง ($p > 0.05$) ทั้งส่วนเปลือกและส่วนเนื้อของบราวนี่แป้งสาลี (ตัวอย่างควบคุม 1) บราวนี่ปลอดดกลูเตนที่ไม่เติม (ตัวอย่างควบคุม 2) และเติมแซนแทนกันและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสอัตราส่วนต่าง ๆ ส่วนค่า ΔE^* ของส่วนเปลือกและส่วนเนื้อ พบว่าทั้งบราวนี่ปลอดดกลูเตนที่ไม่เติม (ตัวอย่างควบคุม 2) และเติมแซนแทนกันและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสอัตราส่วนต่าง ๆ มีค่าไม่เกิน 3 ยกเว้น ส่วนเปลือกของบราวนี่ปลอดดกลูเตนที่เติมแซนแทนกันร้อยละ 1 ของน้ำหนักแป้ง มีค่ามากกว่า 3

Table 5 Crust colour of brownies.

Sample	L^*	a^*	b^*	ΔE^*
WF (Control 1)	38.52±1.72 ^c	7.42±0.13 ^a	2.22±0.23 ^a	-
RF (Control 2)	37.61±1.04 ^c	7.53±0.30 ^a	2.34±0.53 ^a	0.42
RF+XG:CMC (1:0)	41.16±1.58 ^a	7.54±0.46 ^a	2.28±0.43 ^a	3.50
RF+XG:CMC (0:1)	37.32±0.90 ^c	7.52±0.54 ^a	2.24±0.12 ^a	0.72
RF+XG:CMC (0.75:0.25)	39.82±0.09 ^b	7.56±0.39 ^a	2.25±0.41 ^a	0.86
RF+XG:CMC (0.50:0.50)	37.20±2.36 ^c	7.50±0.30 ^a	2.21±0.41 ^a	0.88
RF+XG:CMC (0.25:0.75)	37.15±1.91 ^c	7.52±0.46 ^a	2.24±0.17 ^a	0.94

Values with different superscripts within a column indicate significant differences ($p \leq 0.05$).

WF, wheat flour; RF, rice flour; XG, xanthan gum and CMC, carboxymethyl cellulose.

Table 6 Crumb colour of brownies.

Sample	L^*	a^*	b^*	ΔE^*
WF (Control 1)	31.23±1.71 ^{ab}	6.34±0.41 ^a	0.85±0.31 ^a	-
RF (Control 2)	30.17±1.36 ^b	6.16±0.29 ^a	0.84±0.21 ^a	0.57
RF+XG:CMC (1:0)	32.41±1.77 ^a	6.22±0.36 ^a	0.83±0.10 ^a	0.70
RF+XG:CMC (0:1)	30.47±1.48 ^b	6.37±0.40 ^a	0.81±0.20 ^a	0.29
RF+XG:CMC (0.75:0.25)	31.59±1.48 ^{ab}	6.24±0.29 ^a	0.84±0.27 ^a	0.07
RF+XG:CMC (0.50:0.50)	32.33±2.22 ^a	6.34±0.24 ^a	0.82±0.21 ^a	0.60
RF+XG:CMC (0.25:0.75)	31.33±1.71 ^{ab}	6.10±0.34 ^a	0.85±0.20 ^a	0.03

Values with different superscripts within a column indicate significant differences ($p \leq 0.05$).

WF, wheat flour; RF, rice flour; XG, xanthan gum and CMC, carboxymethyl cellulose.

- ค่าเนื้อสัมผัสของบราวนี่

จาก Table 7 พบว่า ค่าความแน่นเหนียวของบราวนี่ปลอดกลูเตนที่เติมแซนแทนกัมและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสอัตราส่วน 0.50: 0.50 และ 0.25:0.75 (ร้อยละของน้ำหนักแป้ง) มีค่าเท่ากับ 2,432.13 และ 2,537.88 กรัม ตามลำดับ ซึ่งมีค่าไม่แตกต่างกับค่าความแน่นเหนียวของบราวนี่แป้งสาลี (ตัวอย่างควบคุม 1 เท่ากับ 2,386.17 กรัม) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) ส่วนค่าความยืดหยุ่นของบราวนี่ปลอดกลูเตนที่เติมแซนแทนกัมและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสอัตราส่วนต่าง ๆ มีค่าสูงกว่าบราวนี่ปลอดกลูเตนที่ไม่เติม (ตัวอย่างควบคุม 2) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) โดยบราวนี่แป้งสาลีจะให้ค่า

ความยืดหยุ่นสูงสุด ($p \leq 0.05$) เท่ากับ 0.66 ส่วนค่าความสามารถเกาะรวมตัวกันของบรราวน์ปลอดกลูเตนที่ไม่เติม (ตัวอย่างควบคุม 2) และเติมแซนแทนกัมและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสอัตราส่วนต่าง ๆ มีค่าไม่แตกต่างกัน ($p > 0.05$) โดยมีค่าอยู่ในช่วง 0.25-0.28 โดยบรราวน์แป้งสาลี (ตัวอย่างควบคุม 1) มีค่าความสามารถเกาะรวมตัวกันสูงสุด ($p \leq 0.05$) เท่ากับ 0.37 ส่วนค่าความเหนียวเป็นยางหรือกาว และความทนต่อการเคี้ยวของบรราวน์แป้งสาลี (ตัวอย่างควบคุม 1) มีค่าสูงสุด ($p \leq 0.05$) เท่ากับ 874.18 และ 572.96 กรัม ตามลำดับ และการเติมแซนแทนกัมและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสอัตราส่วนต่าง ๆ จะทำให้ค่าความเหนียวเป็นยางหรือกาว และความทนต่อการเคี้ยวมีแนวโน้มสูงกว่าบรราวน์ปลอดกลูเตนที่ไม่ได้เติมแซนแทนกัมและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลส (ตัวอย่างควบคุม 2)

Table 7 Texture parameters of brownies.

Sample	Firmness (g)	Springiness	Cohesiveness	Gumminess (g)	Chewiness (g)
WF (Control 1)	2,386.17±173.18 ^b	0.66±0.02 ^a	0.37±0.02 ^a	874.18±78.67 ^a	572.96±49.76 ^a
RF (Control 2)	2,167.17±201.07 ^c	0.34±0.03 ^c	0.25±0.02 ^b	543.30±83.01 ^d	184.21±27.81 ^d
RF+XG:CMC (1:0)	2,118.42±206.34 ^c	0.41±0.05 ^b	0.26±0.02 ^b	558.30±49.87 ^{cd}	227.69±35.28 ^{cd}
RF+XG:CMC (0:1)	2,669.53±180.47 ^a	0.40±0.05 ^b	0.27±0.04 ^b	713.73±105.18 ^b	285.85±49.63 ^b
RF+XG:CMC (0.75:0.25)	2,177.55±151.45 ^c	0.41±0.08 ^b	0.28±0.04 ^b	602.70±63.35 ^{cd}	250.53±72.70 ^{bc}
RF+XG:CMC (0.50:0.50)	2,432.13±233.99 ^b	0.42±0.03 ^b	0.25±0.02 ^b	612.32±60.56 ^{cd}	258.74±37.48 ^{bc}
RF+XG:CMC (0.25:0.75)	2,537.88±201.92 ^{ab}	0.43±0.08 ^b	0.25±0.04 ^b	628.29±76.93 ^c	260.36±62.94 ^{bc}

Values with different superscripts within a column indicate significant differences ($p \leq 0.05$).

WF, wheat flour; RF, rice flour; XG, xanthan gum and CMC, carboxymethyl cellulose.

วิจารณ์ผลการวิจัย

1. คุณสมบัติของแบทเทอร์บราวน์

ค่าความหนืดของแบทเทอร์บราวน์ปลอดดกดูเตนที่เติมแซนแทนกัมและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสอัตราส่วนต่าง ๆ มีค่าความหนืดสูงกว่าแบทเทอร์บราวน์ปลอดดกดูเตนที่ไม่เติม (ตัวอย่างควบคุม 2) โดยแบทเทอร์บราวน์ปลอดดกดูเตนที่เติมแซนแทนกัมร้อยละ 1 ของน้ำหนักแห้ง จะมีค่าความหนืดสูงสุด การเติมไฮโดรคอลลอยด์ชนิดแซนแทนกัมและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสช่วยเพิ่มความหนืดให้กับแบทเทอร์บราวน์ปลอดดกดูเตน ทั้งนี้เนื่องมาจากลักษณะของโพลิเมอร์สายยาวและการเกิดปฏิกริยากันระหว่างสายโซ่โพลิเมอร์เมื่อมีการละลายหรือกระจายตัวในน้ำ (Salehi, 2019) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Poonnakasem *et al.* (2015) รายงานว่า การเติมไฮโดรคอลลอยด์ (ไฮดรอกซีโพรพิลเมทิลเซลลูโลส โซเดียมอัลจิเนต และแซนแทนกัม) ทำให้แบทเทอร์สปันจ์เค้กมีค่าความหนืดสูงกว่าที่ไม่ได้เติม โดยแบทเทอร์สปันจ์เค้กที่เติมแซนแทนกัมจะให้ค่าความหนืดที่สูงกว่าที่เติมโซเดียมอัลจิเนตและไฮดรอกซีโพรพิลเมทิลเซลลูโลส

สำหรับค่าความหนาแน่นของแบทเทอร์บราวน์ปลอดดกดูเตนที่เติมแซนแทนกัมและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสอัตราส่วนต่าง ๆ มีค่าความหนาแน่นต่ำกว่าแบทเทอร์บราวน์ปลอดดกดูเตนที่ไม่เติม (ตัวอย่างควบคุม 2) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Yildiz & Dogan (2014) รายงานว่า การเติมแซนแทนกัมทำให้ค่าความหนาแน่นของแบทเทอร์เค้กปลอดดกดูเตนจากแป้งเกาลัดและแป้งมันฝรั่งต่ำกว่าที่ไม่ได้เติมแซนแทนกัม กล่าวได้ว่าค่าความหนาแน่นของแบทเทอร์ที่ต่ำจะบ่งบอกถึงการมีก๊าซ (อากาศ) มากภายในแบทเทอร์ในระหว่างการตีผสม แต่อย่างไรก็ตามค่าความหนืดของแบทเทอร์จะมีความสำคัญต่อปริมาตรหรือปริมาตรจำเพาะของผลิตภัณฑ์ขนมอบมากกว่าค่าความหนาแน่นของแบทเทอร์ โดยหากแบทเทอร์ที่มีความหนืดสูงจะไปชะลออัตราการแพร่ออกของก๊าซได้ดีกว่าแบทเทอร์ที่มีความหนืดต่ำ และสามารถกักเก็บอากาศไว้ได้ในระหว่างการอบ ส่งผลให้ผลิตภัณฑ์ขนมอบมีปริมาตรหรือปริมาตรจำเพาะสูง และทำให้ผลิตภัณฑ์ขนมอบประเภทเค้กและขนมปังขึ้นฟู (Gómez *et al.*, 2007; Preichardt *et al.*, 2011)

2. คุณสมบัติของบราวน์

ปริมาณความชื้นของบราวน์ปลอดดกดูเตนที่เติมแซนแทนกัมและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสอัตราส่วนต่าง ๆ มีปริมาณสูงกว่าบราวน์ปลอดดกดูเตนที่ไม่เติม (ตัวอย่างควบคุม 2) โดยบราวน์ปลอดดกดูเตนที่เติมแซนแทนกัมร้อยละ 1 ของน้ำหนักแห้ง จะมีปริมาณความชื้นสูงสุด ทั้งนี้เนื่องมาจากไฮโดรคอลลอยด์มีหมู่ไฮดรอกซิลในโครงสร้างจึงมีคุณสมบัติในการจับกับน้ำด้วยพันธะไฮโดรเจน จึงทำให้ปริมาณความชื้นของบราวน์ปลอดดกดูเตนที่เติมแซนแทนกัมและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสอัตราส่วนต่าง ๆ มีปริมาณสูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Poonnakasem *et al.* (2015) รายงานว่า สเปนจ์เค้กที่เติมไฮโดรคอลลอยด์ (ไฮดรอกซีโพรพิลเมทิลเซลลูโลส โซเดียมอัลจิเนต และแซนแทนกัม) มีปริมาณความชื้นสูงกว่าสปันจ์เค้กที่ไม่ได้เติม โดยสปันจ์เค้กที่เติมแซนแทนกัมร้อยละ 1 ของน้ำหนักแห้ง จะมีปริมาณความชื้นสูงสุด

แต่เมื่อวิเคราะห์ค่า a_w ของบราวน์ปลอดดกดูเตนที่เติมแซนแทนกัมและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสอัตราส่วน 0:1, 0.75:0.25, 0.50:0.50 และ 0.25:0.75 (ร้อยละของน้ำหนักแห้ง) จะมีค่าเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อยเท่านั้นเมื่อเทียบกับบราวน์ปลอดดกดูเตนที่ไม่เติม (ตัวอย่างควบคุม 2) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Rosell *et al.* (2001) รายงานว่า ค่า a_w ของขนมปังที่เติม

ไฮโดรคอลลอยด์ (โซเดียมอัลจิเนต แคลป้าคาราจีแนน แชนแทนกัม และไฮดรอกซีโพรพิลเมทิลเซลลูโลส) มีค่าเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับขนมปังที่ไม่ได้เติม

น้ำหนักที่สูญเสียหลังการอบของบราวนี่ปลอดกลูเตนที่เติมแซนแทนกัมและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสอัตราส่วนต่าง ๆ มีค่าต่ำกว่าบราวนี่ปลอดกลูเตนที่ไม่เติม (ตัวอย่างควบคุม 2) โดยน้ำหนักที่สูญเสียหลังการอบของบราวนี่ปลอดกลูเตนที่เติมแซนแทนกัมที่มีอัตราส่วนในการเติมที่เพิ่มมากขึ้นจะทำให้น้ำหนักที่สูญเสียหลังการอบของบราวนี่ปลอดกลูเตนยิ่งน้อยลงสอดคล้องกับงานวิจัยของ Gómez *et al.* (2007) รายงานว่า น้ำหนักที่สูญเสียหลังการอบของเค้กที่เติมไฮโดรคอลลอยด์ (คาราจีแนน อัลจิเนต โลคัสปีนกัน เพกติน และแซนแทนกัม) มีค่าต่ำกว่าเค้กที่ไม่ได้เติม (ยกเว้น ไฮดรอกซีโพรพิลเมทิลเซลลูโลส) และ Shao *et al.* (2015) รายงานว่า เค้กไร้ไข่ (Eggless cake) ที่เติมแซนแทนกัมจะมีน้ำหนักที่สูญเสียหลังการอบต่ำกว่าที่ไม่ได้เติม ทั้งนี้เนื่องมาจากโครงสร้างของไฮโดรคอลลอยด์มีหมู่ไฮดรอกซิลที่มีคุณสมบัติในการจับกับน้ำได้ จึงทำให้น้ำหนักที่สูญเสียหลังการอบของบราวนี่ปลอดกลูเตนที่เติมแซนแทนกัมและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสอัตราส่วนต่าง ๆ ลดลง โดยความสามารถของไฮโดรคอลลอยด์จะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับชนิดและปริมาณของไฮโดรคอลลอยด์ที่เติมลงไปและส่วนผสมของอาหารนั้น ๆ (Gómez *et al.*, 2007)

ค่าปริมาตรจำเพาะและความสูงของบราวนี่ปลอดกลูเตนที่เติมแซนแทนกัมและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสอัตราส่วนต่าง ๆ มีค่าสูงกว่าบราวนี่ปลอดกลูเตนที่ไม่เติม (ตัวอย่างควบคุม 2) โดยบราวนี่ปลอดกลูเตนที่เติมแซนแทนกัมร้อยละ 1 ของน้ำหนักแป้ง จะมีค่าความสูงมากที่สุดซึ่งสอดคล้องกับปริมาตรจำเพาะที่มีค่าสูงเช่นกัน ค่าปริมาตรจำเพาะที่เพิ่มขึ้นเนื่องมาจากไฮโดรคอลลอยด์ไปเพิ่มความหนืดให้กับเบทเทอร์บราวนี่ปลอดกลูเตน โดยเบทเทอร์ที่มีความหนืดสูงจะไปชะลออัตราการแพร่ออกของก๊าซ (อากาศ) ได้ดีกว่าเบทเทอร์ที่มีความหนืดต่ำ และสามารถกักเก็บอากาศไว้ได้ในระหว่างการอบ ส่งผลทำให้มีปริมาตรจำเพาะที่เพิ่มขึ้น (Gómez *et al.*, 2007; Preichardt *et al.*, 2011) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Turabi *et al.* (2008) รายงานว่า เค้กปลอดกลูเตนจากแป้งข้าวเจ้าที่เติมแซนแทนกัมจะมีค่าปริมาตรจำเพาะสูงกว่าที่เติมไฮโดรคอลลอยด์ชนิดอื่น ๆ หรือไฮโดรคอลลอยด์แบบผสม (กัวกัม โลคัสปีนกัน แคลป้าคาราจีแนน แซนแทนกัม-กัวกัม แซนแทนกัม-คาราจีแนน และไฮดรอกซีโพรพิลเมทิลเซลลูโลส) และ Sciarini *et al.* (2010) รายงานว่า การเติมไฮโดรคอลลอยด์ (คาราจีแนน อัลจิเนต แซนแทนกัม คาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลส และเจลาติน) ในขนมปังปลอดกลูเตนจากแป้งข้าวเจ้า ข้าวโพดและถั่วเหลืองจะทำให้ค่าปริมาตรจำเพาะสูงกว่าที่ไม่ได้เติม โดยขนมปังปลอดกลูเตนจากแป้งข้าวเจ้า ข้าวโพดและถั่วเหลืองที่เติมแซนแทนกัมจะให้ค่าปริมาตรจำเพาะสูงที่สุด

ค่าสี L^* ของบราวนี่แป้งสาลี (ตัวอย่างควบคุม 1) บราวนี่ปลอดกลูเตนที่ไม่เติม (ตัวอย่างควบคุม 2) และเติมแซนแทนกัมและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสอัตราส่วนต่าง ๆ มีค่าเข้าใกล้ 0 (สีดำ) ซึ่งเป็นปกติของสีบราวนี่ที่มีความเข้มมาจากการใช้ผงโกโก้เป็นส่วนผสม โดยค่าสี L^* ของส่วนเปลือกและส่วนเนื้อบราวนี่ที่เติมแซนแทนกัมร้อยละ 1 ของน้ำหนักแป้ง มีค่าที่สูง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Mohammadi *et al.* (2014) รายงานว่า ขนมปังปลอดกลูเตนจากแป้งข้าวเจ้าและสตาร์ชข้าวโพดที่เติมไฮโดรคอลลอยด์จะมีค่าสี L^* ของส่วนเปลือกสูงกว่าที่ไม่ได้เติม โดยขนมปังปลอดกลูเตนจากแป้งข้าวเจ้าและสตาร์ชข้าวโพดที่เติมแซนแทนกัมจะมีค่าสี L^* ของส่วนเปลือกสูงกว่าที่เติมคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลส ทั้งนี้เนื่องมาจากการเติม

ไฮโดรคอลลอยด์ทำให้น้ำกระจายตัวได้ดีขึ้นและช่วยกักเก็บน้ำ ทำให้มีปริมาณน้ำในสูตรมาก เกิดการเจือจางวัตถุดิบอื่น ๆ ชัดขวางการเกิดปฏิกิริยาเมลลาร์ด (Maillard browning reaction) และปฏิกิริยาคาราเมลไลเซชัน (Caramelization reaction) เป็นผลให้ปฏิกิริยาการเกิดสีน้ำตาลลดลง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Lazaridou *et al.* (2007) รายงานว่า ขนมปังปลอดกลูเตนจากแป้งข้าวเจ้าและสตาร์ชข้าวโพดที่เติมแซนแทนกัม จะแสดงค่า L^* ของส่วนเนื้อเพิ่มสูงขึ้นกว่าขนมปังปลอดกลูเตนที่ไม่ได้เติมและเติมไฮโดรคอลลอยด์ชนิดอื่น (เพกติน คาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลส เบต้า-กลูเคน และอะกาโรส) สำหรับค่า a^* และ b^* ไม่พบความแตกต่างของส่วนเปลือกและส่วนเนื้อของบรวนี่แป้งสาลี (ตัวอย่างควบคุม 1) บรวนี่ปลอดกลูเตนที่ไม่ได้เติม (ตัวอย่างควบคุม 2) และเติมแซนแทนกัมและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสอัตราส่วนต่าง ๆ โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของ Lazaridou *et al.* (2007) รายงานว่า ขนมปังปลอดกลูเตนจากแป้งข้าวเจ้าและสตาร์ชข้าวโพดที่เติมเพกติน คาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลส แซนแทนกัม และอะกาโรส ที่ร้อยละ 1 ของน้ำหนักแป้ง แสดงค่า a^* ของส่วนเนื้อ และค่า b^* ของส่วนเปลือก ไม่แตกต่างกับขนมปังปลอดกลูเตนจากแป้งข้าวเจ้าและสตาร์ชข้าวโพดที่ไม่ได้เติม ส่วนค่า ΔE^* แสดงความแตกต่างของสีในส่วนเปลือกของบรวนี่ปลอดกลูเตนที่เติมแซนแทนกัมร้อยละ 1 ของน้ำหนักแป้ง มีค่ามากกว่า 3 แสดงว่าตามนุษย์สามารถแยกความแตกต่างของสีออกจากส่วนเปลือกของบรวนี่แป้งสาลี (ตัวอย่างควบคุม 1) ได้ และค่า ΔE^* ของส่วนเนื้อบรวนี่ปลอดกลูเตนที่ไม่ได้เติม (ตัวอย่างควบคุม 2) และเติมแซนแทนกัมและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสที่อัตราส่วนต่าง ๆ มีค่าน้อยกว่า 1 แสดงว่าตามนุษย์ไม่สามารถแยกความแตกต่างของสีออกจากส่วนเนื้อของบรวนี่แป้งสาลี (ตัวอย่างควบคุม 1) ได้ (Rodriguez-Garcia *et al.*, 2012)

ค่าเนื้อสัมผัสของบรวนี่ปลอดกลูเตนที่ไม่ได้เติมแซนแทนกัมและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลส (ตัวอย่างควบคุม 2) จะมีลักษณะเนื้อที่แห้งร้อนไม่เกาะตัวกันเนื่องจากในแป้งข้าวไม่มีโครงสร้างกลูเตนจึงส่งผลให้ค่าความแน่นเนื้อมีค่าต่ำกว่าบรวนี่ปลอดกลูเตนที่เติมคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสร้อยละ 1 ของน้ำหนักแป้ง และที่เติมแซนแทนกัมและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสที่อัตราส่วน 0.50:0.50 และ 0.25:0.75 (ร้อยละของน้ำหนักแป้ง) กล่าวได้ว่าการเติมคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสจะทำให้บรวนี่ปลอดกลูเตนมีการเกาะตัวกันมากขึ้น ส่วนการเติมแซนแทนกัมที่ร้อยละ 1 ของน้ำหนักแป้ง (ปริมาณความชื้นสูง) ส่งผลให้ลักษณะของเนื้อฟู นุ่มและฉ่ำ จึงทำให้ค่าความแน่นเนื้อต่ำ การเติมแซนแทนกัมและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสอัตราส่วน 0.50:0.50 และ 0.25:0.75 (ร้อยละของน้ำหนักแป้ง) มีค่าความแน่นเนื้อไม่ต่างจากบรวนี่แป้งสาลี (ตัวอย่างควบคุม 1) จึงกล่าวได้ว่าไฮโดรคอลลอยด์จัดเป็นสารทดแทนกลูเตนได้ (Gluten substitutes) และความสามารถของไฮโดรคอลลอยด์ขึ้นกับชนิด โครงสร้างและปริมาณที่ใช้รวมถึงการเข้าทำปฏิกิริยาในอาหารแต่ละชนิด (Gómez *et al.*, 2007) การเติมแซนแทนกัมและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสที่อัตราส่วนต่าง ๆ ส่งผลให้บรวนี่ปลอดกลูเตนมีค่าความยืดหยุ่นสูงกว่าที่ไม่ได้เติม (ตัวอย่างควบคุม 2) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Demirkesen *et al.* (2014) รายงานว่า การใช้ไฮโดรคอลลอยด์ชนิดแซนแทนกัม อะการ์ กัวกัม โลคัสปีนกัน เมทิลเซลลูโลส คาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลส และไฮดรอกซีโพรพิลเมทิลเซลลูโลส ในขนมปังปลอดกลูเตนจากแป้งข้าวกล้องจะช่วยเพิ่มค่าความยืดหยุ่นได้ ส่วนค่าความสามารถเกาะรวมตัวกันของบรวนี่ปลอดกลูเตนที่ไม่ได้เติม (ตัวอย่างควบคุม 2) และเติมแซนแทนกัมและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสอัตราส่วนต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน แต่มีค่าต่ำกว่าบรวนี่แป้งสาลี (ตัวอย่างควบคุม 1) กล่าวได้ว่า การเติมแซนแทนกัมและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสไม่สามารถเพิ่มค่า

ความสามารถเกาะรวมตัวกันของบรวนี่ปลอดกลูเตนได้ นอกจากนี้การเติมคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสมีแนวโน้มในการเพิ่มความเหนียวเป็นยางหรือกาก และความทนต่อการเคี้ยวของบรวนี่ปลอดกลูเตนได้ดีกว่าที่เติมแซนแทนกัม โดยบรวนี่ปลอดกลูเตนที่มีการเติมคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสที่มีอัตราส่วนที่เพิ่มมากขึ้นจะช่วยเพิ่มความสูงชันให้มีความสูงชัน ทั้งนี้ความสามารถของไฮโดรคอลลอยด์ขึ้นอยู่กับชนิด โครงสร้างและปริมาณที่เติมในผลิตภัณฑ์นั้น ๆ (Gómez *et al.*, 2007)

สรุปผลการวิจัย

การเติมแซนแทนกัมและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสทำให้แบทเทอร์ของบรวนี่ปลอดกลูเตนมีค่าความหนืดสูงขึ้น แต่จะทำให้มีค่าความหนาแน่นลดลงกว่าแบทเทอร์ปลอดกลูเตนที่ไม่เติม การเติมแซนแทนกัมและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสที่อัตราส่วนต่าง ๆ จะทำให้ค่าปริมาตรจำเพาะ ความสูง และปริมาณความชื้นของบรวนี่ปลอดกลูเตนสูงขึ้น ส่วนน้ำหนักที่สูญเสียหลังการอบจะลดลง ค่า L^* ของส่วนเปลือกบรวนี่ปลอดกลูเตนที่เติมแซนแทนกัมร้อยละ 1 ของน้ำหนักแป้ง มีค่าสูงที่สุด ค่าความแน่นเนื้อของบรวนี่ปลอดกลูเตนที่เติมแซนแทนกัมและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสอัตราส่วน 0.50:0.50 และ 0.25:0.75 (ร้อยละของน้ำหนักแป้ง) จะมีค่าไม่แตกต่างกับบรวนี่แป้งสาลี ดังนั้นบรวนี่ปลอดกลูเตนที่เติมแซนแทนกัมและคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสอัตราส่วน 0.50:0.50 และ 0.25:0.75 (ร้อยละของน้ำหนักแป้ง) จึงมีความเป็นไปได้ที่จะใช้ทดแทนบรวนี่จากแป้งสาลี

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณภาคีวิชาเทคโนโลยีอาหาร คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร ในการใช้เครื่องมือและสถานที่ในการทำวิจัยในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

American Association of Cereal Chemist (AACC). (2000). *Approved Methods of the American Association of Cereal Chemist*, 10th ed. St. Paul, MN, USA: American Association of Cereal Chemist.

Association of Official Analytical Chemists (AOAC). (2002). *Official methods of analysis*. 17th ed. Washington, DC: Association of Official Analytical Chemists.

Demirkesen, I., Kelkar, S., Campanella, O.H., Sumnu, G., Sahin, S., & Okos, M. (2014). Characterization of structure of gluten-free breads by using X-ray microtomography. *Food Hydrocolloids*, 36, 37-44.

- Dias, R., Pereira, C.B., Pérez -Gregorio, R., Mateus, N., & Freitas, V. (2021). Recent advances on dietary polyphenol's potential roles in Celiac Disease. *Trends in Food Science & Technology*, 107, 213-225.
- Gómez, M., Ronda, F., Caballero, P.A., Blanco, C.A., & Rosell, C.M. (2007). Functionality of different hydrocolloids on the quality and shelf-life of yellow layer cakes. *Food Hydrocolloids*, 21, 167-173.
- Kohajdová, Z., & Karovičová, J. (2009). Application of hydrocolloids as baking improvers: review. *Chemical Papers*, 63(1), 26-38.
- Lazaridou, A., Duta, D., Papageorgiou, M., Belc, N., & Biliaderis, G.C. (2007). Effects of hydrocolloids on dough rheology and bread quality parameters in gluten-free formulations. *Journal of Food Engineering*, 79, 1033-1047.
- Lu, T.M., Lee, C.C., Maud, J.L., & Lin, S.D. (2010). Quality and antioxidant property of green tea sponge cake. *Food Chemistry*, 119, 1090-1095.
- Marco, C., & Rosell, C.M. (2008). Breadmaking performance of protein enriched, gluten-free breads. *European Food Research and Technology*, 227, 1205-1213.
- Mohammadi, M., Sadeghnia, N., Azizi, M.H., Neyestani, T.R., & Mortazavian, A.M. (2014). Development of gluten-free flat bread using hydrocolloids: Xanthan and CMC. *Journal of Industrial and Engineering Chemistry*, 20, 1812-1818.
- Poonnakasem, N., Laohasongkram, K., & Chaiwanichs, S. (2015). Influence of hydrocolloids on batter properties and textural kinetics of sponge cake during storage. *Journal of Food Quality*, 38(6), 441-449.
- Preichardt, L.D., Vendruscolo, C.T., Gularte, M.A., & Moreira, A.D.S. (2011). The role of xanthan gum in the quality of gluten free cakes: improved bakery products for coeliac patients. *International Journal of Food Science and Technology*, 46(12), 2591-2597.

- Rodriguez-Garcia, J., Puig, A., Salvador, A., & Hernando, I. (2012). Optimization of a sponge cake formulation with inulin as fat replacer: structure, physicochemical, and sensory properties. *Journal of Food Science*, 77, 189-197.
- Rosell, C.M., Rojas, J.A., & De Barber, C.B. (2001). Influence of hydrocolloids on dough rheology and bread quality. *Food Hydrocolloids*, 15, 75-81.
- Salehi, F. (2019). Improvement of gluten-free bread and cake properties using natural hydrocolloids: A review. *Food Science & Nutrition*, 7, 3391-3402.
- Sciarini, L.S., Ribotta, P.D., León, A.E., & Pérez, G.T. (2010). Effect of hydrocolloids on gluten-free batter properties and bread quality. *International Journal of Food Science and Technology*, 45, 2306-2312.
- Shao, Y.Y., Lin, K.H., & Chen, Y.H. (2015). Batter and product quality of eggless cakes made of different types of flours and gums. *Journal of Food Processing and Preservation*, 39, 2959-2968.
- Turabi, E., Sumnu, G., & Sahin, S. (2008). Rheological properties and quality of rice cakes formulated with different gums and an emulsifier blend. *Food Hydrocolloids*, 22, 305-312.
- Yildiz, Ö., & Dogan, I.S. (2014). Optimization of gluten-free cake prepared from chestnut flour and transglutaminase: response surface methodology approach. *International Journal of Food Engineering*, 10(4), 737-746.